

§ 5. На лица, кои-то нѣмжтъ гражданско съвършеннолѣтіе (21 годъ) и гражданскъ самостоятельность, «запрещавася да встѣпвжтъ въ бракъ безъ воли на родители-тѣ, опекуны-тѣ (епитропы-тѣ) и попечители-тѣ си (въ ист. ст. 6)».

§ 6. Бракъ-тъ не требѣ да ся съвърши безъ взаимно и принужденно согласіе на женихъ-тъ и невѣстѣ-тѣ. За това запрещавася на родители-тѣ дѣца-та си, на епитропы-тѣ вѣренны-тѣ на тѣхно-то надзирательство лица, да принуждавжтъ да ся женжтъ противъ желанія-та имъ (въ ист. ст. 12). Онизи брачны съпрженія, кои-то съ ся съвършили по насиліе или изгвѣнанье на едно отъ женивши-тѣ ся лица, не ся признавжтъ законны (Уст. Дух. Консист. ст. 217).

Православна-та мѣстна църква наедно со съ гражданско-то правитель-ство отъ свои странж запрещава:

§ 7. Да встѣпвжтъ въ новъ бракъ доколѣ съществува прежний-тъ, кой-то споредъ законъ-тъ не е развѣренъ (Св. Зак. Т. X. ч. 1. ст. 20. 6-й всел. соб. прав. 87. Вас. В. прав. 77)

§ 8. Запрещавася въ четвертый-тъ бракъ да встѣпвжтъ (*) (въ Т. X, Ч. 1-я, ст. 21).

За това гражданско-то правительство за да предвари двойны-тѣ и чет-верты-тѣ бракове, узаконило:

1) Въ тескерета-та, кои-то ся давжтъ на търговци, гражданы и се-ляны за отлучване по торговлѣ и промысли винаги да ся забѣлѣжува, кой е женатъ или ергенинъ или вдовецъ, и ако е вдовецъ, то послѣ кой бракъ. 2) Данны-тѣ на лица и на два-та полове за временно или посто-янно въ нѣкое мѣсто живѣяние, тескерета и други свидѣтельства, да забѣлѣжи своеречно священникъ-тъ, съ опредѣленіе, съ кого именно, кога и въ какъж църквѣ е было вѣнчаніе-то. Сообразно съ тія замѣчанія военны-тѣ и граждански-тѣ начальства, при премѣнѣ или возобновленіе на реченны-тѣ тескерета и свидѣтельства забѣлѣжувжтъ въ нихъ и брачно-то состояніе на онизи лица, на кои-то они ся давжтъ. 3) Вдовицы-тѣ отъ воиныцы (нѣзамски-тѣ вдовицы) можжтъ да ся мжжжтъ само тогива, кога священники-тѣ (нѣзамски) извѣстжтъ и удостовѣржтъ за смърть-тъ на тѣхны-тѣ мжже (въ ист. ст. 22).

§ 9. Вдовицы и вдовицы послѣ второй-тъ бракъ, кои-то бы поже-дали да встѣпжтъ въ третій бракъ, священно-църковно-служители-тѣ тогива само можжтъ да вѣнчжтъ, кога разрѣши епархіально-то начальство, кое-то за да избѣга отъ по тогѣмо зло, позволява да встѣпжтъ и въ третій бракъ, но при това на новобрачны-тѣ дава (споредъ 4-то правило на Св. Василий Великій) пятгодишнѣ епитиміѣ. За това извѣщавжтся свя-щенно-църковно-служители-тѣ, кои-то ще вѣнчжтъ бракъ-тъ, съ указъ (фирманъ) отъ духовиѣ-тѣ консисторіѣ (духовно сѣдилище и управление).

(*) Но и за третій-тъ бракъ православна-та църква не е расположена да позволява, така, что на троебрачный-тъ тура епитиміѣ, т. е. лишава го отъ причащеніе-то на святы-тѣ дары въ продълженіе на пять годинѣ, и допуца го само да слуша Св. Писаніе въ църквѣ-тѣ (Пр. Вас. Вел. 4-то). Освѣнъ това; за встѣпжщій-тъ во второй бракъ Св. Църква моли Бога, за да опрости грѣхъ-тъ на встѣпжщій-тъ въ второй бракъ и при това тура на второбрачный-тъ двѣго-дишнѣ епитиміѣ.